

ærede Indenrigsminister har unægtelig med stor Dygtighed bevist dette og er til Slutningen, Sp. 1471, kommen til det Resultat, at det, der den Gang skete, var at forberede en mulig Overslytning af Personbanegaarden, som man skulde lægge til Rette og til Nede og vel at mærke ikke alene ved Udarbejdelse af Planer, men saaledes, at man ofrede Millioner paa at lægge dette Spørgsmaal til Nede. Derfor var det ikke rigtigt, sagde den ærede Minister, naar den ærede Ordfører havde sagt, at det var en ensfoldig Bemærkning af Tegneren at skrive "fremtidig Personbanegaard", nej, det var Tegnerens Blikt, ifølge hvad der forelaa, derimod var det maasse ensfoldig gjort af Indenrigsministeren, at han ikke havde faaet dette Udtryk slettet. — Det var ikke ensfoldig gjort af Indenrigsministeren, synes jeg, jeg finder, at det var overmaade klogt af Indenrigsministeren, og der har Indenrigsministeren handlet som en ærlig Mand, thi det er hans Blikt at lægge Sagerne saa aabent paa Bordet som vel muligt. Paa den anden Side, som jeg allerede har udtalt, har den ærede Indenrigsminister med stor Dygtighed bevist, at man gik ud fra, at det var Tanken den Gang, og at som Følge deraf skulde jeg nu være nødt til at bøje mig for Forudsætningerne den Gang, men alligevel siges det, at vi skulde have fuld Frihed til at sige Nej og til at sige Ja, ganske som vi ville. Jeg forstaaer ikke rigtig denne Be-
 tragtning. Dersom jeg skal være tvungen til at sige Ja, og jeg ikke maa sige Nej til Forberedelsen af en senere Flytning af Personbanegaarden, saa nytter det kun lidt, naar selve Forslaget kommer frem, at jeg saa kan sige Nej, naar jeg paa en vis Maade har godkendt det gennem Forberedelserne og de foregaaende Afgørelser. Jeg sætter f. Eks., at Indenrigsministeren, enten den nuværende eller en anden Indenrigsminister, i Aaret 1907 kommer med Forslag om den endelige Flytning af Personbanegaarden, og han med lige saa stor Dygtighed, som den nuværende Indenrigsminister forleden beviste, at saaledes var Forudsætningen i 1894, føjer til, at saaledes var Forudsætningen ogsaa i 1897, da vedtog man dette Lovforslag om Godsbanegaarden, men man lagde alting saaledes til Rette, at der blev Plads til en fremtidig Personbanegaard. Jeg skønner ikke rettere, end at saa kan man lige saa godt paastaar i 1907 som nu, at man er bunden ved tidligere Afgørelser. — Jeg mener, at jeg har Ret til at sige, at det er i sin gode Orden, at ligesom jeg og mine Medlemmer altid have sagt Nej til disse An-
 tændninger og Forberedelser, saaledes er det

Ogsaa i sin gode Orden, at vi sige Nej nu. Maa jeg ganske fort gentage det samlede Indtryk, som jeg har af hele den foreliggende Plan i saa Henseende. Mit Indtryk er, at man flytter Afslæsningsporene fra den Plads, hvor de nu ligge overmaade heldigt for Kjøbenhavn i det hele taget og mod Tommerpladsgade, langt ud mod Vest for at ryddeligøre denne Plads, borttager de Dplagspladser, der ere langs Kalvebodstrandskajen, til stor Gene for Kjøbenhavns Befolkning, og flytter Remisen langt ud mod Vest for at faa hele den anden Plads ryddet, saa at man siden kan opføre Personbanegaarden paa denne Plads. Det er, som sagt, det samlede Indtryk af hele denne Historie, og derfor maa jeg absolut ifølge min Opfattelse af alle herhenhørende Forhold sige Nej. Jeg skal ikke udførligere komme ind paa at tale om det Punkt, jeg har haft Lejlighed til at tale om det ved anden Behandling. Jeg skal kun sige, at jeg tager ethvert som helst Forbehold med Hensyn til fremtidige Planer angaaende Personbanegaarden, og jeg kan derfor ikke stemme for den Slags Ting i det foreliggende Lovforslag, der berøre disse Planer, men jeg vil gerne, at Forhandlingerne skulle fortsættes om det foreliggende Forslag; da vi nu staa ved 3dje Behandling, og da der nu skal stemmes om Forslagets endelige Vedtagelse, siger jeg Ja. Jeg stemmer altsaa Ja ved den endelige Afstemning, idet jeg gaar ud fra, at der er ingen, der er i Tvivl om, hvad denne Afstemning betyder; efter mine Udtalelser ved anden Behandling ligesom i dette Øjeblik er der ingen, der vil kunne misforstaa mig, som om jeg dermed havde stemt for det Forslag, som Flertallet vedtog forleden Dag, men man vil sikkert nok kunne forstaa det saaledes, at jeg derved stemmer for den videre Fortsættelse af Forhandlingerne, idet jeg haaber og tror, at det Forslag, som her er vedtaget, umulig bliver vedtaget i det andet Ting, og derfor er jeg temmelig sikker paa, at vi ville kunne faa Forslaget at se igen.

Linn: Ogsaa jeg vil gerne ledsage dette Lovforslag med et Par Ord, inden det gaar videre frem til Behandling i Rigsdagen, fordi jeg tror, at Landstinget her vil bringe sig i Uoverensstemmelse med den anden Afdeling af Rigsdagen og til sin egen Skade. Jeg tror, at Landstinget, hvis det i Dag vedtager det samme, som det vedtog i Forgaaers, vil have vedtaget noget, som er i væsentlig Grad forringende den tidligere Vedtagelse i den samme Sag, og det vil høvne sig derved, at Folketinget vil ind-